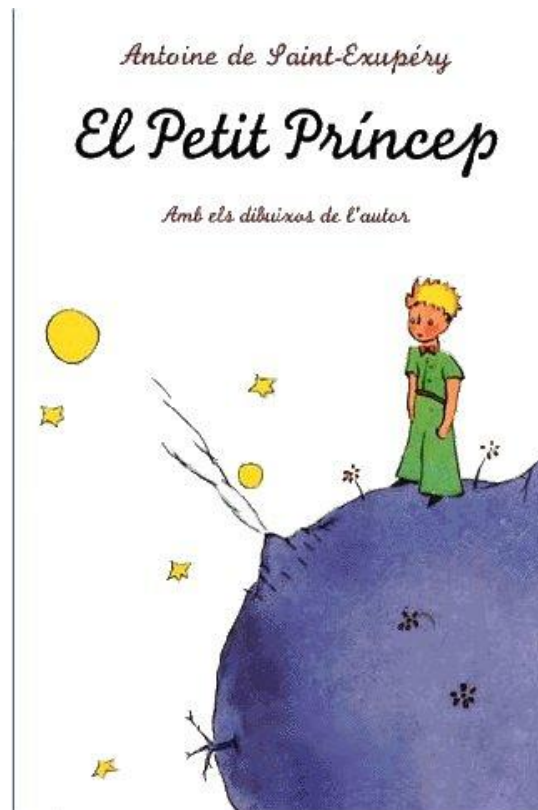

ADAPTACIÓ TEATRAL

EL PETIT PRÍNCEP

ÍNDEX D'ESCENES:

- ESCENA 1: pàgina 2
- ESCENA 2: pàgina 4
- ESCENA 3: pàgina 7
- ESCENA 4: pàgina 11
- ESCENA 5: pàgina 14

ESCENA 1a**FRAGMENT 1**

_____ : Aquesta història que ara us contaré em va passar fa sis anys quan vaig fer pana al desert del Sàhara. Alguna cosa s'havia espatllat en el motor del meu avió. Com que no portava ni mecànic ni passatgers, em vaig disposar a manegar-m'ho tot sol. Era qüestió de vida o mort. L'aigua per beure no em duraria més de vuit dies. Em trobava a mil milles de tota terra habitada. Imagineu, doncs, la meva sorpresa quan de bon matí, una veueta tota curiosa em va despertar. Ah!, però abans, us he d'explicar com vaig arribar a ser aviador.

LLUM: terra de color groc(desert) i cel blau molt clar

TITELLES: Exupéry, Persones grans, Petit Príncep, Dibuijos barret, boa-elefant en paper vegetal i Dibuijos xai en paper vegetal

Exupéry

_____ : Amb un llapis e color vaig fer el meu primer dibuix. Era així: Vaig ensenyar la meva obra mestra a les persones grans i els vaig preguntar si el dibuix els feia por.
- Què us fa por aquest dibuix?

Persones grans

_____ : - Por? Per què hauria de fer por un barret?
Ho diuen sempre 3 persones alhora

Exupery

_____ : - El meu dibuix no representa un barret! Representa una boa que s'empassa un elefant!
Molt enfadat

Persones grans

_____ : - Ah, siiiii? Doncs jo diria que és un barret

Exupery

_____ : - Fixeu-vos en l'interior, que sempre necessiteu explicacions per poder entendre!

Persones grans

_____ : - Deixa't estar de boes obertes i tancades! I interessa't per allò que és important com la geografia, el càlcul i la gramàtica.

Exupery

_____ : - I així va ser que vaig abandonar a l'edat de sis anys una magnífica carrera de pintor i em vaig convertir en aviador.

Petita pausa, el mateix fons però amb l'avió estavellat. Es veu Exupéry i el Petit Príncep que se li adreça.

Petit Príncep

_____ : - Si et plau, dibuixa'm un xai!

Exupery

_____ : - Què dius?

Petit Príncep

_____ : - Dibuixa'm una xai!

Exupery

_____ : Fa un bot com si l'hagués tocat un llamp.
- Però què hi fas aquí?

Petit Príncep

_____ : - Si et plau, dibuixa'm un xai!

Exupery

_____ : Molt bé, molt bé, ara mateix!

Petit Príncep

_____ : - No! Aquest està malalt. Fes-ne un altre.

Exupery

_____ : - Què et sembla?

Petit Príncep

_____ : - Que no ho veus? Això no és un xai! És un marrà. Porta banyes.

Exupery

_____ : - I ara?

Petit Príncep

_____ : - Aquest és massa vell. Vull un xai que visqui molts anys.

Exupery

_____ : Tot despacient!t
- Aquí tens la caixa. El xai que demanes és dins.

Petit Príncep

_____ : - És ben bé allò que volia. Què et sembla que necessitarà molta herba aquest xai?

Exupery

_____ : - Per què?

Petit Príncep

_____ : - Perquè al meu país és tot tan petit...

Exupery

_____ : - Així fou com vaig fer coneixença amb el Petit Príncep

CANÇÓ DEL XAI

ESCENA 2a**FRAGMENT 2**

_____ : Era un noi estrofolari que em mirava amb posat grau. Aquest és el millor retrat que, temps després, me n'ha sortit.

Em va caldre molt de temps per comprendre d'on venia; perquè el Petit Príncep, que em feia moltes preguntes, no semblava pas sentir les que jo li feia. Van ser uns quants mots perduts en la conversa que, de mica en mica, em van permetre comprendre-ho tot. Venia d'un altre planeta, l'asteroide B-612. Era una planeta molt petit, que només tenia dos volcans en actiu i un d'apagat, però que mai no se sap què pot passar. També tenia una rosa, i que n'era de coqueta!

LLUM: 1) terra de color groc (desert) i cel blau molt clar 2) El mateix enfosquit
TITELLES: Petit príncep, Exupéry, Planeta Petit Príncep i Rosa

Petit Príncep

_____ : - Què és aquesta mena de cosa?

Exupery

_____ : - No és cap cosa. Vola. És un avió. El meu avió!

Petit Príncep

_____ : - Què dius ara? Has caigut del cel?

Exupery

_____ : -Sí.

Petit Príncep

_____ : - Ah! És ben curiós. Tu també? De quin planeta ets?... Es clar que no pots venir gaire lluny amb això.

Exupery

_____ : - I tu, d'on vénis, marrec? On és casa teva? On vols emportar-te'n el teu xai?

Petit Príncep

_____ : - Saps què? Has fet molt bé de donar-me la caixeta. Li servirà de casa durant la nit.

Exupery

_____ : - És clar que sí. I si no ets bon minyó et daré també una corda per fermar-lo durant el dia.

Petit Príncep

_____ : - Fermar-lo? Quines idees!

Exupery

_____ : - Però home, si no el fermes, qui sap on se n'anirà.

Petit Príncep

_____ : - On vols que vagi?

Exupery

_____ : - Vés a saber. Enllà, enllà...

Petit Príncep

_____ : - És igual. No veus que és tan petit el meu planeta? Enllà, enllà..., no aniria gaire lluny.

S'enfosqueix el fons i es veu el planeta del Petit príncep

Exupery

_____ : Així va ser com vaig descobrir que el planeta del Petit Príncep no era gaire més gran que una casa. Tinc raons per creure que es tractava de l'asteroide B-612.

- Damunt el teu petit planeta en tenies prou de fer córrer una mica la cadira, i podies veure la posat de Sol cada cop que volies.

Petit Príncep

_____ : - Un dia vaig veure com el Sol es ponía 43 vegades! A qui està molt trist li agrada veure les postes de Sol.

Escolta! Els xais es mengen els arbustos?

Exupery

_____ : - Sí.

Petit Príncep

_____ : - I les flors?

Exupery

_____ : - Els xais es mengen tot allò que troben.

Petit Príncep

_____ : - Les flors que tenen punxes també?

Exupery

_____ : - Les flors que tenen punxes també.

Petit Príncep

_____ : - Però aleshores les punxes, de què els serveixen?

Exupery

_____ : - Les punxes no els serveixen de res. Les punxes són una dolenteria de les flors, i prou!

Petit Príncep

_____ : - I tu creus que les flors...

Exupery

_____ : - No em crec res, jo. Em preocupo de coses serioses.

Petit Príncep

_____ : - Sé d'un planeta on hi ha un senyor vermell com un tomàquet. Mai no ha olorat cap flor. Mai no ha contemplat cap estel. Mai no ha estimat ningú. Només fa sumes. I repeteix tot el sant dia com tu: Sóc un home seriós, jo; sóc un home seriós, jo. I això fa que s'infla d'orgull. Però no és un home, És un bolet!

Exupery

_____ : - Un què?

Petit Príncep

_____ : - Un bolet! I si conec jo una flor única en tot el món, que no trobaries enlloc fora del meu planeta, i que un xai pot destruir així, d'una mossegada, que no és important això?

Exupery

_____ : - Oi tant! Exupéry consola el Petit Príncep. - Què n'és de misteriós el país de les llàgrimes!

Petit Príncep

_____ : - La meva rosa, n'és molt de presumida. Té quatre punxes per defensar-se i a la nit la tapo amb una campana per protegir-la del vent i així de dia m'omple de flaire tot el planeta. Però un dia em va dir abans de marxar:

Apareix la rosa que s'adreça al Petit Príncep.

Rosa

_____ : - Si has decidit marxar-te, ves-te'n. Ja m'arreglaré tota sola.

Petit Príncep

_____ : - Però i el vent? I les bèsties?

Rosa

_____ : - Bé cal que suporti dues o tres erugues si vull conèixer les papallones.

CANÇÓ DE LA ROSA

ESCENA 3a**FRAGMENT 3**

_____ : El matí de la seva partença, va fer endreç al seu planeta. Va escurar els volcans, arrencà els últims baobabs que acabaven de néixer i s'acomiadà de la seva estimada rosa.

Aprofità per marxar una migració d'ocells salvatges i, en passà per la regió dels asteroides, els anà visitant un per un.

LLUM: Fons d'univers amb estels (3 canvis de color)

TITELLES: **Petit Príncep**, **Rey**, **Negocinat**, **Geògraf** i **Estels**

Rey

_____ : - Badallar en presència d'un rei, és contrari a l'etiqueta. T'ho prohibeixo.

Petit Príncep

_____ : - És que no me'n puc estar. He fet un llarg viatge i no he dormit.

Rey

_____ : - Llavors et mano badallar. Bah, badalla. És una ordre.

Petit Príncep

_____ : - Puc seure?

Rey

_____ : - Et mano que seguis!

Petit Príncep

_____ : - Senyor, on regneu vos?

Rey

_____ : - Per tot.

Petit Príncep

_____ : - Per tot?

Rey

_____ : - Per tot arreu!

Petit Príncep

_____ : - I us obeeixen els estels?

Rey

_____ : - Naturalment. No tolero la indisciplina.

Petit Príncep

_____ : - M'agradaria veure una posta de Sol. Maneu que el Sol es pongui.

Rey

_____ : - Cal exigir a cadascú el que cadascú pot donar. L'autoritat reposa primer de tot sobre la raó.

Petit Príncep

_____ : - I la meva posta de Sol?

Rey

_____ : - La tindràs, esperaré fins que les condicions siguin favorables.

Petit Príncep

_____ : - Quan serà?

Rey

_____ : - Em..., em..., serà cap a..., sí, serà aquest vespre, cap a les set i quaranta minuts. I ja veuràs com seré puntualment obeït.

Canvi de color i estels volant

Petit Príncep

_____ : - Déu vos guard.

Negociant

_____ : - Tres i dos fan cinc, cinc i set dotze i tres quinze, quinze i set vint-i-dos, vint-i-dos i sis vint-i-vuit...Vint-i-cinc i sis trenta-un. Són, doncs, cinc-cents un milió, sis cents vint-i-dos mil set-cents trenta-un.

Petit Príncep

_____ : - Cinc-cents milions de què?

Negociant

_____ : - Vaja! Encara ets aquí? Cinc-cents un milions de...de...no me'n recordo. Tinc massa feina. Sóc un home seriós, jo! No m'entretenc amb xerrameques. Dos i cinc set, set i...

Petit Príncep

_____ : - Cinc-cents milions de què?

Negociant

_____ : - Milions d'aquelles cosetes que a vegades veiem al cel. Cosetes que brillen.

Petit Príncep

_____ : - Ah! Estels!

Negociant

_____ : - Això, estels.

Petit Príncep

_____ : - I què en fas de cinc-cents milions d'estels?

Negociant

_____ : - Res, els tinc.

Petit Príncep

_____ : - Tu tens els estels? I de què et serveix?

Negociant

_____ : - Així sóc ric!

Petit Príncep

_____ : - I de què et serveis ser ric?

Negociant

_____ : - Per comprar d'altres estels si algú en troba.

Canvi de color i estels volant

Petit Príncep

_____ : Què és aquest llibre tan gros? Què féu vós?

Geògraf

_____ : - Sóc un geògraf.

Petit Príncep

_____ : - És molt bonic el vostre planeta. Hi ha oceans?

Geògraf

_____ : - No ho puc saber.

Petit Príncep

_____ : - Ah! I muntanyes?

Geògraf

_____ : - No ho puc saber.

Petit Príncep

_____ : - I ciutats, i rius, i deserts?

Geògraf

_____ : - Tampoc ho puc saber.

Petit Príncep

_____ : - Però vós sou un geògraf!

Geògraf

_____ : - Certament, però no sóc explorador. Si tu véns de lluny, tu sí que ets explorador.

Petit Príncep

_____ : - Bé i què m'aconselleu que vagi a visitar?

Petit Príncep

_____ : - El planeta Terra. Té bona reputació.

CANÇÓ DEL REI
CANÇÓ DEL NEGOCIANT
CANÇÓ DEL GEÒGRAF

ESCENA 4a**FRAGMENT 4**

_____ : En arribar a la Terra, el Petit Príncep es quedà més que sorprès de no veure ningú. Es trobava al desert.

El Petit Príncep pujà al cim d'una muntanya. Pensà que des d'allà podria veure d'una vegada tot el planeta i tots els homes.

Després d'haver caminat llarg temps per la sorra arribà a un jardí florit amb cinc milers de roses. Se sentia trist. La seva flor li havia contat que era la única de la seva mena en l'univers. I, ajagut damunt l'herba, va plorar.

Fou llavors que aparegué la guineu.

LLUM: terra de color verd i cel blau

TITELLES: **Petit príncep**, **Guineu** i **Gup de roses**

Guineu

_____ : - Hola! Bon dia!

Petit Príncep

_____ : - Bon dia. Qui ets tu?

Guineu

_____ : - Sóc una guineu.

Petit Príncep

_____ : - Vine a jugar amb mi. Estic molt trist.

Guineu

_____ : - No puc jugar amb tu. No estic captivat.

Petit Príncep

_____ : - Ah! Perdona: què vol dir, captivar?

Guineu

_____ : - Tu no ets d'aquí. Què busques?

Petit Príncep

_____ : - Busco els homes. Què vol dir captivar?

Guineu

_____ : - Els homes tenen escopetes i cacen. És ben empipador. També crien gallines. És l'únic detall interessant que tenen.

Petit Príncep

_____ : - Busques gallines tu?

Guineu

_____ : - No. Busco amics.

Petit Príncep

_____ : - Què significa captivar?

Guineu

_____ : - És una cosa massa oblidada. Vol dir: crear lligams.

Petit Príncep

_____ : - Crear lligams?

Guineu

_____ : - Sí, per a mi, ara, tu només ets un noi semblant a altres cent mil nois. I no tinc necessitat de tu. I tu tampoc no tens necessitat de mi. Però si em captives tindrem necessitat l'un de l'altre. Tu seràs per a mi únic al món. Jo seré pera tu, únic al món.

Petit Príncep

_____ : - Hi començo a entendre. Hi ha una flor. Em penso que m'ha captivat.

Guineu

_____ : - És possible. Veus allà baix els camps de blat? Jo no menjo pa. El blat és inútil per a mi. Els camps de blat no em recorden res. I és ben trist. Però tu tens els cabells de color d'or. Quan m'hauràs captivat, el blat que és daurat em farà recordar de tu. Només coneixem les coses que captivem.

Petit Príncep

_____ : - I què he de fer, doncs?

Guineu

_____ : - Cal ser molt pacient. Primer t'asseuràs una mica lluny de mi. Jo et miraré a cua d'ull, i tu no diràs res. Però cada dia podràs seure una mica més a prop.

I així el petit príncep captivà a poc a poc la guineu.

Petit Príncep

_____ : - He de marxar.

Guineu

_____ : - Tinc ganes de plorar.

Petit Príncep

_____ : - Així no hi has guanyat res.

Guineu

_____ : - Sí que hi he guanyat. Pera allò del blat. Ves a veure les roses altra vegada. Comprendràs que la teva és única al món. Després vine'm a dir adéu i et diré un secret.

El petit príncep se n'anà a veure les roses i adreçant-se a elles digué:

Petit Príncep

_____ :- No us assembleu gens ni mica a la meva rosa. Encara no sou res. Ningú encara no us ha captivat, ni vosaltres heu captivat ningú. Sou boniques però buides. Un que veiés la meva flor, segur que la trobaria semblant a vosaltres. Però ella sola és més important que totes vosaltres, perquè és la que jo he regat, perquè és la que jo he posat sota una campana, perquè és la que jo he protegit amb el paravent, perquè és aquella de la qual he tret les erugues, perquè és la que jo he sentit queixar-se.

El petit príncep va tornar cap a la guineu.

Petit Príncep

_____ : - Adéu!

Guineu

_____ : - Adéu! Aquí tens el meu secret. És molt senzill: "Només hi veiem bé amb el cor. Tot allò que és essencial és invisible per als ulls".

Petit Príncep

_____ : Tot allò que és essencial és invisible per als ulls?

Dubtant, com una pregunta

Guineu

_____ : - El temps que has perdut per la teva rosa és el que l'ha feta tan important. Et fas responsable per sempre més d'allò que has captivat. Ets responsable de la teva rosa.

Petit Príncep

_____ : - Sóc responsable de la meva rosa.

CANÇÓ DE LA GUINEU

ESCENA 5a**FRAGMENT 5**

_____ : Que n'eren de bonics els seus records. Però jo encara no havia reparat el meu avió i ja no em quedava res per beure. Ell em digué que cerquéssim un pou. Era absurd de cercar un pou a l'aventura en la immensitat del desert. Malgrat tot ens posàrem en camí. I caminant, caminant vaig descobrir el pou en trencar el dia.

L'endemà al vespre, vaig veure el Petit Príncep assegut al capdamunt d'una paret enrunada, el vaig sentir dir: -Espera'm aquí aquest vespre. En baixar el ulls cap a terra vaig veure una d'aquestes serps grogues que et poden fulminar en trenta segons.

Aquella nit només vaig veure una lluisor groga prop el seu turmell. Es quedà un instant immòbil. No plorà. Va caure suaument damunt la sorra.

En pensar en aquell moment sento el petit príncep dient-me: - Quan miraràs al cel a la nit, com que jo viuré en algun dels estels, com que hi riuré, per a tu serà com si riguessin tots els estels. Serà sempre el meu amic.

LLUM: Desert de nit, desert de dia

TITELLES: Petit príncep, Serp, Pou, Exupéry, Marge i Avió

Exupéry

_____ : - Són força bonics els teus records. Però jo encara no he reparat l'avió i no queda res per beure.

Petit Príncep

_____ : - Cerquem un pou?

Exupéry

_____ : - És absurd de cercar un pou a l'aventura dins la immensitat del desert. Tanmateix, caminem!

Comencen a caminar i es destaquen els estels en el cel.

Petit Príncep

_____ : - El desert és bonic. El que fa bell el desert és que té un pou amagat en algun lloc.

Es comença a fer de dia i troben el pou.

Petit Príncep

_____ : - Tinc set d'aquesta aigua. Deixa'm beure! (petit príncep)

Exupéry

_____ : - Beu, beu

Petit Príncep

_____ : - Els homes del teu país tenen cinc mil roses en el mateix jardí i no troben el que cerquen.

Exupéry

_____ : - No.

Petit Príncep

_____ : - I tanmateix, allò que cerquen podrien trobar-ho en una rosa. Només una. O en una mica d'aigua. Certament els ulls són cecs. Cal cercar amb el cor. Has de complir la teva promesa!

Exupéry

_____ : - Quina promesa?

Petit Príncep

_____ : - Prou que ho saps, un morrió per al meu xai.

Exupéry

_____ : - T'ho dibuixaré

Petit Príncep

_____ : - De seguida, si et plau!

Exupéry

_____ : - De seguida!

Petit Príncep

_____ : - El que has de fer ara és treballar. Torna-te'n cap a la teva màquina. Vine demà cap al tard. T'espero aquí.

Marxa exupéry i es veu el Petit príncep assegut a un marge parlant amb la serp.

Petit Príncep

_____ : - Tens bon verí? Estàs segura de no fer-me patir gaire estona. Ara vés-te'n! Vull baixar.

La serp marxa i el petit príncep baixa del marge i s'adreça a exupéry. Es veu també l'avió arreglat.

Petit Príncep

_____ : - Ara podràs tornar a casa.

Exupéry

_____ : - És ben cert. Contra tota esperança, he pogut acabar el meu treball.

Petit Príncep

_____ : - Ara et faré un present. Tindràs una mena d'estels que ningú no té.

Exupéry

_____ : - Què vols dir?

Petit Príncep

_____ : - Quan miraràs el cel, a la nit com que jo viuré en algun dels estels, com que jo riuré, per tu serà com si riguessin tots els estels. Serà com si en lloc d'estels t'hagués donat un munt de picarols que sabessin riure. Escolta. Aquesta nit no vinguis.

Exupéry

_____ : - No penso deixar-te!

Petit Príncep

_____ : - Semblarà com si em morís. No vinguis a veure-ho. És inútil.

Exupéry

_____ : - No penso deixar-te!

El petit príncep marxa i apareix la serp que el mossega. Llavors marxa la serp i apareix de presa exupéry.

Petit Príncep

_____ : - Ets aquí? Has fet mal. Et faré pena. Semblarà que estigui mort, i no serà cert.

El petit príncep cau suaument, s'enfosqueix tot i apareix exupéry amb un cel estrellat.

Exupéry

_____ : - Hi ha una cosa que trobo ben misteriosa: per a vosaltres que estimeu el Petit Príncep, com per a mi, res de l'univers no és igual, si en algun lloc, no sabem on, un xai que no coneixem, s'ha menjat o no s'ha menjat una rosa.

Si algun dia viatgeu per l'Àfrica, pel desert, i passeu per l'indret on vaig caure amb l'avió, no tingueu pressa. Us ho prego! Espereu! Si un infant aleshores ve cap a vosaltres, si riu, si té els cabells d'or, si no contesta quan li feu una pregunta, prou endevinareu qui és. Aleshores tingueu bondat. NO em deixeu tan trist. Escriviu-me ben de pressa que ha tornat.

CANÇÓ DELS ESTELS

César Burgués
Escola de LLadurs
Abril de 2007